

saamænd udmærket, vi ligger med 6,000 Flasker, eller vi ligger med 20 Fade, men i den Tid, Loven gælder, regner vi ikke paa at benytte mere end de 100 Flasker eller de 6 Fade, Resten lader vi forsegle, ja, saa bliver ganske vist Indtægten af denne Efterbeskatning yderligere ganske betydeligt forringet. Som sagt, jeg beder ærede Medlemmer forstaa, at deri ligger der ikke nogen som helst principiel Modstand imod en saadan Efterbeskatning, tværtimod: viser der sig fra alle Sider et Ønske om en Efterbeskatning, vil vi fra vor Side ikke sætte os imod den, og vi skal gaa med til at søge en rationel Gennemførelse af den. Men ud over det, som jeg indrømmer, vil naas derved: at det onde Blod maaske kan faa Lejlighed til at sætte sig, ser jeg ikke, at denne Efterbeskatning har nogen virkelig Betydning.

Der blev rejst Spørgsmaalet om Fornyelse af Fragtskatten. Se, der staar jeg for mit eget Vedkommende i den meget faste Position, at jeg fra den første Dag, jeg har haft Ordet om denne Sag, har erklæret, at Fragtskatten er en prisregulerende Foranstaltning. Den blev forelagt af Indenrigsministeren, og jeg gjorde med stor Kraft, skønt jeg den Gang var syg, saa stor Kraft, som jeg kunde udfolde, overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft stadig opmærksom paa, at det var en prisregulerende Foranstaltning, og at den maatte bedømmes ud fra de Forudsætninger, og det ærede Medlem fra Æbeltoft modsagde mig naturligvis med samme Styrke. Jeg vil altsaa uden dermed at udtale noget om; hvorvidt Fragt-afgiften bør forelægges til Fornyelse eller ikke, sigé om den, at den hører ind under Overvejelser, som Indenrigsministeren bør foretage vedrørende hele vort Erhvervslivs Forhold til Skibsfarten og dennes Forhold til Erhvervslivet, men jeg maa samtidig gøre opmærksom paa et Forhold — jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft har overset det, og hvis han ikke har overset det, synes jeg næsten, han burde have gjort opmærksom derpaa ... (Neergaard: Jeg talte ikke om Fragt-afgiften.) Nej, undskyld, det var det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), som talte derom. Det ærede Medlem kan dog ikke have overset, at Finansministeren i det nu fremsatte Lovforslag om Indkomst- og Formueskat tager den Del af et Aktieselskabs Indtægt, som hidrører fra Udlandet, med ind under Beskatningen. Det vil sige, at netop den Tonnage, som i

væsentlig Grad beskæftiges udenfor Danmark, og som hidtil ikke eller i alt Fald kun i begrænset Omfang for Rederiernes Vedkommende er blevet medregnet i Skatten, efter dette Lovforslag er medindtaget, og dette er en meget væsentlig Forøgelse af Skatteobjekterne. Men i Lighed med, hvad jeg udtalte med Hensyn til Efterbeskatningen, vil jeg med Hensyn hertil sige, at jeg ikke hermed har villet udtale nogen Modstand mod en Genoptagelse af Fragt-afgiften, jeg betragter den kun som liggende udenfor de her behandlede Spørgsmaal og som henliggende under Indenrigsministeren, Genstand for ganske andre Overvejelser end dem, vi har at foretage ved en Skatteomlægning. Maa jeg med det samme sige til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds — da jeg her udtaler mig angaaende de enkelte Bemærkninger, som er gjorte om de forskellige Lovforslag, vil jeg hellere tage dem under eet, inden jeg gaar videre i min egen Tankegang —, at Fordelen ved, at et Statslaan, der udbydes, overtages af et Antal Banker, ligger lige for Haanden. Den ligger i, at Statskassen kan regne med at faa Pengene just paa den Dag, den venter dem. Det staar ogsaa udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget om Statslaanet, at Finansministeren har sikret sig en bestemt Dato, paa hvilken dette Beløb, som han regner med og maa regne med og ønsker at regne med, staar til Disposition. Det er rigtigt, at Statspapirer, saaledes som heldigvis endnu den danske offentlige Økonomi er, er det sikreste og bedste Papir, som kan tænkes her i Landet, og det er ogsaa rigtigt, at man har en vis Forventning om, at Papirerne vil blive optaget af det købende Publikum, men 60 Mill. Kr. paa et Bræt har man ikke Forventning om at kunne faa paa en bestemt Dato, medmindre der er reel Aftale med dem, der skal overtage dem, og som udbyder dem, og, som jeg har bemærket en Gang tidligere ved et lignende Statslaan, kan den Provision, som er beregnet for dem, som skal holde denne Sum til Disposition, ingenlunde betegnes som overdrevne.

Hvis det nuværende skattefrie Øl af forædlede Ølsorter vedblivende bliver skattefrit, tror jeg, det ærede Medlem fra Æbeltoft vil faa Uret i, at Bryggerierne frivilligt eller tvungent vil holde det skattefrie Øl paa det Niveau, paa hvilket det er nu. Det ærede Medlem havde et meget klart Øje for det samme Forhold, den Gang han talte om Røgtobakkens Forhold